

Cuvântul lui Dumnezeu la Praznicul Botezului Domnului

Cerul este scaunul Meu de domnie, iar pământul este așternutul picioarelor Mele. Aceasta este casa lui Dumnezeu, cerul și pământul, și pace vouă, cerule și pământule, pace vouă de la Cel ce v-a zidit prin cuvânt și sunteți! O, pace vouă în zi de praznic de Bobotează, că merge Duhul Sfânt cu botezul cuvântului, cu râul de cuvânt, și toți și toate să se înnoiască de la Duhul Sfânt suflare și să aducă slujire și slăvire lui Dumnezeu Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt! Amin.

Pace vouă, popoare și neamuri de pe tot pământul, că Dumnezeu grăiește în duh de Bobotează și coboară peste pământ și peste oameni duhul credinței, ca să aibă toți credință, și așa să întâmpine pe Cel ce vine, că vine Domnul, și bucurie mare vor avea în ei cei cu inima curată, că aceia Mă cunosc și Mă vor cunoaște în cuvântul acesta, prin curăția inimii Mă vor cunoaște, iar cei groși cu simțirea nu Mă pot cunoaște, că nu au cu ce, nu au decât de pe pământul fiilor oamenilor!

O, iată de ce am spus omului în rai să asculte de Dumnezeu și să nu ia din pomul cunoașterii! Cunoașterea îngâmfă și moare omul prin trufie, iar Eu nu l-am făcut pe om să moară, ci veșnic l-am făcut să fie.

A luat omul cunoașterea și apoi s-a priceput să moară. Iată ce face cunoașterea! Îl pierde din viață pe cel ce ispitește pe Dumnezeu, iar Eu am venit după om ca să-i repar veșnicia, pe care el și-o tot omoară știind! Numai Dumnezeu ar fi să-i dea omului să știe, iar omul ar fi să se facă mic, căci Domnul îi descoperă după voia Sa pe cele descoperite omului. Nimic fără Dumnezeu, așa ar fi să poată omul să creadă și să lucreze. Nu vreau să fie prost omul, dar nici nu vreau să se trufească prin cunoaștere și să moară apoi, că Eu n-am voit și nu voiesc așa peste om.

S-a trufit omul, a luat, și s-a trufit după ce a luat, și iată, așa este omul de șapte mii de ani, e trufaș, și Îl ține mic și tot mai mic pe Dumnezeu, pe Cel ce l-a zidit pe om. Omul nu poate să fie Dumnezeu, căci este trufaș, nu este umilit ca Dumnezeu și n-a ascultat pe Făcătorul său.

M-am făcut Fiul Omului acum două mii de ani. Ce, oare, ar fi fost să nu fi ascultat Eu de Tatăl după ce Tatăl M-a trimis să Mă întrupez și să port trup ca omul și să fiu Fiul Omului? Să fi trecut Eu, Fiul, să fi trecut peste Tatăl așa cum a trecut peste Dumnezeu omul cel zidit de Dumnezeu, o, ce, oare, s-ar fi întâmplat?

Curgeau mulțimi de oameni spre Iordan la botezul cu apă pentru credință, și la toți le spunea Ioan Botezătorul că vine după el Cel ce botează cu Duhul Sfânt și Își curăță aria în față ca să meargă. Așa fac Eu acum, în zi de praznic de Bobotează, că păstoresc cu cuvântul Duhului Sfânt și arăt calea spre pocăință la tot omul, ca să poată omul apoi să-L cunoască pe Dumnezeu în acest cuvânt botezător.

O, ferice vouă, celor ce aveți inima curată ca să pășiți spre pocăință prin îndemnul Duhului Sfânt, Care botează astăzi în lung și în lat pământul! Omul are multe defecte și are mereu și face mereu greșeli pe pământ, iar dacă nu are parte de îndreptare nu poate să-L cunoască pe Dumnezeu, nu poate dacă rămâne cu păcatul, care îi ia omului frica de Dumnezeu din el. Biserica lui Dumnezeu este casa în care omul se zidește pentru împărăția lui Dumnezeu pe pământ, și în cer apoi. Fără cineva care să te vegheze mereu sau cât mai mereu, nimeni nu poate să fie al lui Hristos dacă nu te faci ucenic supus așa cum Eu am fost.

O, cum să te pot deprinde cu viață de fiu al lui Dumnezeu? O, omule, fă-te mic sub mâna celui mai mic, căci sub o mână mai tare îți este mai firesc să faci aplecarea cea creștinească, umilința inimii față de Dumnezeu, față de oameni și față de toată facerea lui Dumnezeu.

În duh de Bobotează strig omul spre pocăință așa cum striga Ioan Botezătorul și îi spun omului că este sub păcat și îi spun să-și cunoască neputința ca să se aplece și să-l izbăvesc, căci după ce omul a luat cunoaștere l-a întors spatele lui Dumnezeu și s-a ascuns, și stă de atunci tot mai ascuns și se ascunde de Dumnezeu omul, și se ascunde om de om, ca semn că se știe vinovat prin cunoaștere, vinovat față de Dumnezeu, de Cel de Care n-a ascultat, căci omul s-a voit deasupra lui Dumnezeu, deasupra norilor, unde zice el că s-a suit și și-a pus tronul, și de unde se uită peste pământ și peste cer și vede, și se uită cu trufie mare, iar trufia îl ține căzut, nu înălțat, și omul se teme de Dumnezeu și se ascunde de Dumnezeu ca și la început.

Am venit și vin din cer de mila omului, ca să-l miluiesc, ca să-l ocrotesc de răul cel mare, pe care singur și l-a zidit, căci a zidit fără Dumnezeu și este fur și se teme ca furul, și ar vrea să nu mai fie Dumnezeu, ci numai omul să fie ar vrea. Dar iată, omul nu știe să facă binele pentru sine și pentru om, o, și se va umili omul înaintea lui Dumnezeu și își va vedea căderea și își va cere iertare acum, la sfârșit, și tot omul vede la sfârșit răul pe care l-a lucrat, mintea care l-a despărțit de Dumnezeu, că vine frica de Dumnezeu când omul nu mai poate el.

Când omul nu are lucrul său cu Dumnezeu îi aduce duhul rău pofta de sine, te poftești pe tine însuși, omule, dar duhul rău îți ia din ale tale de partea lui, o, și rău îți este când pierzi ce este al tău și de partea ta, dacă tu nu gândești cu mintea ta că Dumnezeu te poate îndurera când tu Îl îndurerezi, când te răcești de El pic cu pic, că așa crezi tu să faci cu El și cu ai Săi, cu care-Și poartă crucea, și iată, îți trebuie pe Dumnezeu în mintea ta, că tu ești neputincios dacă nu-ți place cu Dumnezeu ca să fii de partea Lui, ca să fie El puterea ta, iar tu să fii locașul Lui, odihna Lui să fii.

O, câtă durere pe Mine și pe cei din cer! Vreme după vreme setea de cunoaștere s-a înmulțit, și s-a sfârșit căutarea după Dumnezeu a omului. Îi trebuie omului ochelari de soare ca să se uite în soare, și dragostea de Dumnezeu s-a răcit în oameni. O, și tot ochelari îi trebuie omului ca să se uite și spre Dumnezeu, că a slăbit de tot vederea spre Dumnezeu a omului și nu mai vede pe nicăieri pe Dumnezeu și vede numai oameni peste tot și atât.

O, omule, să nu spui, să nu mai spui că pământul se învârte dacă Eu n-am spus așa! O, Eu nu l-am făcut învârtindu-se, și l-am întocmit pe temeliiile lui și am pus în slujba lui pe cele făcute să-i slujească văzut, dar și nevăzutele sunt între cele slujitoare pământului, căci sunt stihiiile care nu sunt spre vedere, ci doar lucrarea lor se vede, și toate prin îngeri lucrează.

O, cum să fac să te întorc la părerea de rău că L-ai pierdut pe Dumnezeu, omule? Cum să Mă port cu tine să te întorc cu iubirea ta spre iubirea Mea de tine? O, dă-Mi inima ta, dă-Mi mâna să te ridic! Vreau să fiu în inima ta, că-ți trebuie mângâiere, omule pierdut de Dumnezeu. Sunt cu mila după tine, căci căderea ta e mare și n-ai ochi pentru ea ca s-o vezi, și ca să crezi că ești departe de binele tău, de pacea ta.

O, e zi de Bobotează, omule despărțit de Mine. Vino întru întâmpinarea Mea și vei afla viața și lumina și calea! Nu uita că pentru păcatul tău am luat pe umeri crucea răstignirii Mele și că apoi am înviat ca să-ți dăruiesc mângâierea și izbăvirea din plata păcatului. O, nu uita de Dumnezeu, omule! Lasă-Mă să-ți vindec trufia și să vezi apoi pe Făcătorul tău, pe Cel Care te-a iubit pe cruce, omule!

Acum, pace vouă, fii ai cetății cuvântului Meu de pe vatra neamului român! Cu voi Îmi scriu pe pământ cuvântul venirii Mele ca să păstoresc cu el pe cei fără de păstor, și am grăit

în ziua aceasta la cei ce s-au depărtat de Dumnezeu prin duhul trufiei, și sunt tot o durere de mila lor.

O, fiilor, în duh de Bobotează Îmi este cuvântul în ziua aceasta sfântă. Acum, purtați în glas numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, și cu acest nume roștiți peste apa cea pentru sfințire rânduiala cea sfântă pentru prefacerea ei. Putere de biruință mare și har peste ea, așa să fie ea, iar voi puneți pe cale picăturile ei ca să fiți biruitori, că punem peste ea pe Duhul Sfânt, fiilor, pe Mângâietorul Cel de la Tatăl. Împărțiți apoi peste poporul cuvântului Meu, să ajungă și să-i ajute puterea apei sfințite, căci cerul lucrează pe pământ mai mult ca oricând în vremea aceasta a Mea cu voi, vreme cerească pe pământ, fiilor, o, că voiesc să cadă turnul Babel și să strige îngerii din cer spunând: «*A căzut!*», și să nu mai fie înșelate neamurile de pe pământ, și să pot să le păstoresc apoi și să le dau apa vie, și apoi credință și iertare, și iubire de Dumnezeu în oameni să pun, căci întunericul merge înapoi fiindcă Eu merg înaintea și merg, și se vor întoarce la Dumnezeu cei fără de cale și vor vedea calea și vor zice: *Să mergem pe ea!*

O, popor român, e praznic de Bobotează în cer și pe pământ cu cei credincioși lui Dumnezeu, dar tu nu mai știi să citești cartea de istorie a ta, fiindcă nu acum era la români praznicul Bobotezei, ci era la locul și vremea lui în calendar, iar azi tu te îndeletnicești cu ale tale și nu cinstești praznicul Domnului Dumnezeului tău. Voi trimite solii Mei ca să stropească cu apa care se sfințește azi aici, și să aducă ea în taină ocrotirea peste țară, că mare Îmi este grija de țara Mea de azi, că M-am aciuat în ea cu cuvântul venirii Mele ca să înnoiesc cu el tot și toate, și să asculte de cuvântul Meu tot și toate, precum este scris.

Te-aș îmbrăca în sfințenie, țara Mea de azi, o, că dor Îmi este de tine frumoasă să fii! Ți-aș dărui credință în cuvântul gurii Mele, în râul Meu de cuvânt revărsat de deasupra ta peste pământ, dar tu ai pândăși trufași care stau la pândă să nu te lase să te ridici și să iei de la Dumnezeu pentru tine. Eu însă sunt Păstor milos și te mângâi în taină până la arătarea zilei celei mari a slavei Mele, o, și grea Mi se face răbdarea, că mare Îmi este mila!

Am strigat pe preoții de la altare să te îngrijească, să te întărească pe cale, să-ți mărturisească adevărul cel pentru credință, dar ei stau cu spatele la Dumnezeu, ca și mai-marii de pe scaunele de sus, țara Mea. O, ce drag și ce mângâiere aș avea dacă te-aș zări că Mă strigi să-ți vin în ajutor! Toate se împlinesc când vrea omul, când Îl cere pe Domnul să vină să lucreze El.

Mi-e tare dor să aibă părtașie cu Mine omul și să nu mai aibă vreme de păcat, de acest diavol vrăjmaș al omului. O, țara Mea, vine ziua când te voi înveșmânta în toată frumusețea ta cea de sus, și dor Îmi este în tine de ziua ta de slavă, de botezul tău cu Duhul Sfânt Mângâietorul. O, apleacă-te, neam român, spre dragostea Mea!

Tu, popor al cuvântului Meu, ajută-Mi răbdarea și ajută-Mi biruința! Cheamă-Mă să fac credință în țara română, țara Mea și a ta! În duh de Bobotează să se rostească din mijlocul tău binecuvântarea și puterea peste apa care va lucra sfințire și curățire și pază ori pe unde se va stropi cu ea, iar diavolii să plângă văitându-se în fața puterii apei purtătoare de biruință cu Dumnezeu și cu credincioșii Lui asupra lui satana!

Mă pregătesc să Mă așez în carte cu botezătorul Ioan și să grăim în duh de Bobotează și să mângâiem și să ne mângâiem. Suntem deasupra cu slava sărbătorii. Îngerii lucrători sunt tot o mișcare, căci Duhul Sfânt lucrează peste apa pusă înaintea spre binecuvântare acum.

Se binecuvintează și se sfințește apa aceasta pusă înaintea spre sfințire, cu puterea, cu lucrarea și cu venirea Sfântului Duh, în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh! Și sunt aici dimpreună cu voi cuvântând peste apă, și cerul și pământul își dau îmbrățișarea pentru lucrarea cea sfințitoare, și Eu sunt cu poporul cuvântului Meu înaintea Tatălui lucrând și împărțind peste pământ.

Îți grăiesc cu mângâiere, popor al cuvântului Meu din toate colțurile țării. Nu te mâhni că nu ești cu trupul aici, la izvor, căci Eu, Domnul, lucrez odată cu potrivnicul Meu și pun omul la depărtare de păcat și de dor de fărădelegi, și am bucurie mare când oricând se mai poate, se mai taie din multul păcat de pe pământ.

Bucurați-vă, fiilor! Eu sunt în tot ceea ce se ivește peste pământ și-Mi fac lucrarea împotriva potrivnicului Meu, satana, și spun apăsător: Ia mâna de peste țara întoarcerii Mele de la Tatăl, ia mâna, satană, ia-ți planul tău ascuns, cu care te dai de gol fără să știi ce faci, și dă-te în lături! Crucea răstignirii și învierii Mele te-a biruit și te-a judecat atunci. Acum, cuvântul venirii Mele pentru nașterea din nou a lumii te vestește că ești și vei fi biruit de puterea cuvântului, că iată-Mă cu sfinții venind și cuvântând și făcându-Mi cărare să vin, și tu dă-te în lături, că așa este scris! Amin.

Iar vouă, celor ce Îmi faceți cale să vin cu graiul Meu peste pământ, vă dau din cer, vă dau mereu din cer, pe Mine Însuși Mă dau vouă în fiecare zi ca să fiți ai Mei, fiilor.

Și să audă potrivnicul satana, și slujitorii lui toți să audă că voi sunteți ai Mei și că Eu sunt Domnul Dumnezeuul vostru, Păstorul vostru sunt, Păstorul oilor Mele, al celor ce aud glasul Meu de Păstor, o, fiilor.

Amin, amin, amin.

06/19-01-2021